

Неможимъ веке да тѣрпимъ, отивамъ въ къщата си, а вѣе се веселете догдѣ ми премине и ще се вѣрнемъ. Като отишала въ къщата, пратила и выкала Філіппа лѣкаржѣ си. Той познала тѣтакси защо Александръ била отровена, и мѣ далъ едно кылѣе и изжавала. Обаче видѣла защо отровата мѣ се дала съ вина, и рекла мѣ: царю мой, нищо неможемъ да те помогнемъ, защо отровата била много люта, и ти обладала сичкото тѣло. Друго неможемъ да ти направимъ, освѣнь да живѣешъ три дни, за да управишъ царствата си и да направишъ завѣщаніе то си.

ПЛАЧЪ АЛЕКСАНДРОВЪ.

Александръ като члазъ дѣмъте на-лѣкара си, помахала главата си, и рекла: О окмана и всѣтъный свѣте, и кезчестна моя слава, гдѣто малко време се яви! На всякій челоуѣкъ чести-та за малко време се явава добра и честна, а въ единъ часъ се изгубова. Добръ дѣма пословицата, защо нивга нѣма радость, ако ни се соедини и скръбъта, нито на землата има слава велика, когто да непадне скоро долъ. О земле, неко, сажнице, мѣсацо, горы, планины, полета, и морета! уплачете ме днесъ, зашто се явихъ на свѣтъжъта малко време съ слава, честь, и радость, понеже сега владамъ въ землата като всякъ челоуѣкъ. О мате моя земле! когто сега ме приемашъ, какъ исперво се явавашъ добра, а послѣ нечаянно грабашъ въ тебе си челоуѣцыте; возлюбленный ми, и мѣжествеины Македонцы, о!!! ако е възможно